

РЕШЕНИЕ

№ 5922

гр. София, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11966** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК, във връзка чл.107, ал.4 от ДОПК, вр. с чл. чл.9б, чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Г. А. П., срещу срещу Акт за установяване на задължение по декларация № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018г., издаден на основание чл.107, ал.3 от ДОПК от старши инспектор в отдел „Общински приходи- П.“ на дирекция „Общински приходи“–СО, потвърден с Решение № СФД18-РД28-95/16.05.2018г. от директора на дирекция “Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община.

Настоящото съдебно производство започва след постановяване на Решение № 13601/03.11.2020г., по адм. д. № 3991/2020 на ВАС, Първо отделение, с което е отменено Решение № 714/06.02.2020г., постановено по адм. д. № 6240/2018 на АССГ, с дадени задължителни указания към първоинстанционния съд, за събиране на доказателства, във връзка с установяването на релевантните факти по правния спор, в хода на съдебното дирене, за правилно решаване на делото.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като необоснован и постановен при липса на достатъчно доказателства, в противоречие с материалния закон. Твърди, че за процесния период, не е титуляр на правото на собственост за част от превозните средства, за които са установени по отношение на него данъчни задължения, както и, че установените задължения от административния

орган, са погасени по давност. В съдебно заседание, чрез процесуален представител адв. Ж., изцяло поддържа жалбата на посочените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и недоказана като бъде потвърден обжалвания акт. Представя писмени бележки. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, въз основа на доводите на страните и като обсъди и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на задължения /АУЗ/ по реда на чл.107, ал.3 от ДОПК с № 319902-1/22.12.2017г., на жалбоподателя били установени непогасени задължения за данък върху превозните средства за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. Актът е оспорен от [фирма] с жалба вх. № ДПД18-ТД26-6 от 16.01.2018 г. С Решение № СФД18-РД28-41/26.02.2018г. на директора на дирекция „Общински приходи“ АУЗ № 319902-1/22.12.2017 г. е отменен поради допуснати процесуални нарушения. С решението административният орган по приходите е задължен да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи ново административно производство по реда на чл.107, ал.3 от ДОПК. В тази връзка е започнало ново административно производство, образувано на 02.03.2018г. по инициатива на административния орган по приходите, в изпълнение на Нареджане № ДПД17-ВК66-27/02.03.2018г. Обект на производството са публични общински вземания на задълженото лице [фирма] за местен данък върху притежавани от дружеството превозни средства за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. С Уведомление рег. № ДПД18-ВК66-28 от 02.03.2018г. по реда на чл.26, ал.1 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК [фирма] е уведомено за образуваното административно производство по смисъла на чл.107, ал.3 от ДОПК. На 22.03.2018 г. на управителя на [фирма] са връчени следните актове по чл.107, ал.3 от ДОПК: № 2018-7219ТД26-1/ 21.03.2018 г., № 2018-7219ТД26-2/ 21.03.2018 г., и № 2018-7219ТД26-3/ 21.03.2018 г.

С оспорения в настоящото производство АУЗД № 2018-7218ТД26М-3 от 21.03.2018 г. са установени задължения на [фирма], за данък върху превозните средства за периода от 01.01.2012 г. - 31.12.2012 г. в общ размер на 15 633,82 лв., от които главница в размер на 9 934,81 лв. и лихви към 21.03.2018 г. в размер на 5 699,01 лв. за притежавани от дружеството 272 бр. МПС /изрично идентифицирани, в т.ч. и по размер на главницата и лихвата, за МПС, както следва:

ДР№№: С0036КС; С0057КС; С0063КС; С0154МН; С0157Х; С0209КК; С0439НР; С0454НР; С0458МТ; С0676МТ; С0764 МН; С0805Х; С0815ВС; С0864КА; С0878НР; С0903РМ; С0915МР; С0957НР; С0964НР; С0971НР; С0985НР; С1018КР; С1146НР; С1211МХ; С1306РВ; С1363НС; С1391КН; С1399НС; С1400РХ; С1415НС; С1420РН; С1462НТ; С1466НТ; С1469НТ; С1471НТ; С1561НМ; С1568НМ; С1610МР; С1629МР; С1635МВ; С1746КР; С1755ВМ; С1764ВМ; С1808ХТ; С1829ВР; С1830ВР; С1836ВР; С1973ХХ; С1987МК; С2023ВС; С2054ХС; С2061ХС; С2279МА; С2293МК; С2311КТ; С2468ВС; С2532РМ; С2533РМ; С2539РМ; С2663РМ; С2665НС; С2671РМ;

C2687HC; C2691HC; C2706HC; C2708HC; C2713HC; C2807MH; C2873HP; C2896PM; C2902HP; C2910PK; C2924HP; C2940HP; C2956HK; C3078PK; C3104BP; C3127HM; C3143KT; C3191KP; C3196KP; C3289PK; C3346PK; C3409XC; C3421BX; C3506MH; C3513MB; C3517XH; C3556KA; C3577KA; C3586KA; C3601XK; C3620MB; C3712BA; C3741BX; C3760PM; C3799XM; C3965PK; C4009MK; C4018XB; C4023PC; C4039KB; C4091MX; C4110KP; C4122KP; C4156KM; C4157KM; C4358KC; C4580BX; C4590BA; C4598BH; C4617MK; C4619MK; C4653MK; C4671MK; C4688MH; C5139MK; C5158MX; C5198MB; C5205MX; C5235KP; C5290XH; C5356XC; C5363XC; C5365XC; C5432HC; C5468MP; C5473HC; C5474HC; C5478PK; C5595MH; C5611MH; C5631MH; C5636MH; C5645MH; C5679MK; C5683MC; C5765PC; C5788BP; C5790BX; C5793BX; C5804PC; C6305BX; C6320BX; C6418KA; C6483XB; C6485XB; C6486MT; C6487XB; C6488XB; C6490XB; C6491XB; C6513XB; C6674MT; C6713KM; C6744BP; C6753XH; C6764XH; C6784MK; C6819PA; C6834MA; C6861HX; C6926HK; C6947HA; C6998BA; C7004PX; C7028KM; C7035HP; C7046HX; C7069MX; C7116MA; C7130XA; C7132XA; C7134XA; C7135XA; C7140MX; C7148XA; C7321HP; C7323XT; C7563PX; C7642XK; C7708PC; C7719PC; C7750HK; C7760KA; C7966BM; C8085KP; C8139XM; C8209KM; C8211KM; C8235HX; C8240XA; C8297BM; C8304KT; C8337BM; C8337XC; C8478BX; C8575MB; C8590MH; C8681BA; C8697BA; C8743XH; C8834MA; C8843MA; C8854KM; C8859MA; C8864MA; C8880KH; C8886KB; C8891KB; C8965BB; C9089BC; C9250HT; C9257HX; C9275MC; C9282PC; C9316MT; C9341MT; C9359MT; C9365MT; C9371KC; C9372MT; C9389PK; C9463BM; C9493PC; C9591MP; C9629KB; C9712HB; C9758MX; C9811MX; C9863MX; C9869MX; C9871PA; C9880MX; CA0518CM; CA2313KP; CA2769CP; CA3057MM; CA3217MT; CA3943AA; CA3945AA; CA3956PB; CA4001BB; CA4236KT; CA4250KT; CA4315BT; CA4318BT; CA4319BT; CA5842AC; CA5961AM; CA5967AM; CA6262AH; CA7040MC; CA7191BH; CA7202AH; CA7220BP; CA7346AA; CA7393HK; CA8323AB; CA8621BK; CA8627AP; CA8629BK; CA8754BA; CA8759BA; CA8771BA; CA8798AP; CA8934AK; CA8939AK; CA8947AK; CA8979MB; CA9192AB; CB5512MK/.

Издаденият АУЗД № 2018-7218ТД26М-3 от 21.03.2018г., е оспорен по административен ред от [фирма], с жалба рег. № ДПД18-ТД26-27 от 04.04.2018 г., по която е постановено Решение № СФД18-РД28-95 от 16.05.2018 г. на директор на дирекция "Общински приходи" към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с което на основание чл.155, ал.2, вр. с чл.144, ал.1, вр. с чл.107, ал.4 ДОПК, АУЗД № 2018-7218ТД26М-3 от 21.03.2018 г. е изцяло потвърден.

По делото са представени и приети представени от МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция“, писмени доказателства, с писмо вх. № 19119/20.06.2019 г. за установяване регистрираните като собствени на жалбоподателя МПС през процесния период.

Във връзка с изричните указания по отменителното решение на ВАС, в хода на съдебното производство, са представени и приети административната преписка по издаване на АУЗ № 319902-1/22.12.2017 г., който е отменен с Решение № СФД18-РД28-41/26.02.2018г., въз основа на което е върната преписката за ново произнасяне и е постановен оспорения в хода на настоящото производство: Акт за установяване на задължение по декларация № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018г., издаден на основание чл.107, ал.3 от ДОПК от старши инспектор в отдел „Общински приходи- П.“ на дирекция „Общински приходи“ –СО, потвърден с Решение №

СФД18-РД28-95/16.05.2018г. от директора на дирекция “Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община.

От посочената преписка, се установява, че първоначалното административно производство за установяване на задълженията, предмет на съдебното производство, е образувано въз основа на Нарездане, рег. № ДПД17-ВК66-117 от 11.12.2017г.

За изясняване на спорния въпрос относно собствеността върху МПС, за процесния период, в изпълнение на указанията на ВАС, е допуснато изготвянето на ССЧЕ, заключението по което е неоспорено от страните, кредитирано от съда като обективно и компетентно. От Заключението на ВЛ Ю. Д., изготвено въз основа на /Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 319902-1/22.12.2017 г.; Жалбата е срещу Решение СФД18-РД28-95/16.05.2018 г.; Документи с вх. № 19119/20.06;2019 г., изпратени от МВР, СДВР, Отдел Пътна полиция, лист 228 от АД № 6240/18 г. III-60 състав.; Картонена папка № 1 съдържаща 155 броя копия на МПС декларирани от ДЗЛ [фирма], ЕИК [ЕГН] ; Картонена папка № 2 съдържаща 220 броя документи на декларации на [фирма], ЕИК [ЕГН]; Картонена папка № 3 съдържаща 47 броя листа представляващи списък на видове документи със срокове на съхранение на Столична община – [населено място], изготвен от Държавна агенция „Архиви“, отдел „Държавен архив“ – С.; 4 броя папки приложения към АД № 6240/18 г. III-60 състав, АД 11966/2020 г. III-63 състав,обединени в една картонена папка, съдържащи Списък на видове документи със срокове на съхранение на Столична община – [населено място] от 2014 г. /, се установява, че: Моторните превозни средства, които са били в собственост на дружеството [фирма] към 01.01.2012 г. и през целия ревизиран период от органа по администриране на общински приходи, са описани в Таблица № 3 от Заключението по ССЧЕ. В таблица № 1 от Заключението по ССЧЕ, е представена съпоставка между описаните и включени в Акта за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 319902-1/22.12.2017 г. на [фирма] ЕИН[ЕИК] за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г., /лист 16-26 от АД № 11966/20 г./, общо 272 броя моторни превозни средства с размер на данъчната основа от 9 880,31 лева и хронология на статуса на декларации на [фирма] с[ЕИК], по регистрационни номера на моторните превозни средства, описани в депозираниите по делото документи с вх. № 19119/20.06.3019 г., /стр.1- 12 с вх. № 19119/20.06 2019 г., от КАРТОНЕНА ПАПКА № 2/, общо 127 броя моторни превозни средства с размер на данъчната основа от 4 667 81 лева, които не са били декларирани от [фирма] за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. ВЛ установява, че: Общият брой на Моторните превозни средства, които са били собствени на [фирма] към 01.01.2012 г. и през целия ревизиран период / до 31.12.2012г./, от органа по администриране на общински приходи е 152 броя, с размер на данъчната основа 5 244,10 лева, индивидуализирани по регистрационни номера, дати на деклариране, дати на закривани и начин на закриване, посочени изрично в Таблица № 2 от Заключението по ССЧЕ. С оглед индивидуализацията на собствените на дружеството МПС/ППС, извършено от ВЛ, и поставената задача за преизчисляване на размера на задължението на жалбоподателя, съобразно броя и вида на автомобилите въз основа на методиката за изчисляване на данък превозно средство по приложимата наредба, ВЛ установява, че: Размерът на задължението на жалбоподателя [фирма] за данък върху превозните средства, за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. , за действителния общ брой МПС, които са били собственост на дружеството за ревизирания период- 152 броя, е: с размер на данъчната основа 5 244,10 лева

/съгласно извършена индивидуализация по Таблица № 2 от заключението по ССчЕ/. ВЛ изчислява, че: Размерът на задължението на жалбоподателя за заплащане на данък превозно средство за ревизирия период /от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г./ – с отделно изчисление на главницата и на автомобилите, собственост на дружеството през ревизирия период е в общ размер на 7 141,44 лева, в т.ч. дължима главница 4 636,21 лева и дължима лихва 2505,23 лева, показани в Таблица № 3.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима. Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Задължението за данък върху превозните средства представлява публично общинско вземане, регламентирано в чл. 162, ал.2, т.1 от ДОПК. В разпоредбата на чл. 166, ал.1 от ДОПК е предвидено, че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно вземанията за данък върху превозните средства (местен данък по см. на чл. 1, ал.1, т.5 от ЗМДТ), приложимият ред е регламентираният такъв в ДОПК, тъй като съгласно чл. 4, ал.1 установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно чл. 4, ал.3 във вр. с ал.4 от ЗМДТ в производството по ал.1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите, а в ал.5 е предвидено, че ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощия на Териториален директор на НАП.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че АУЗД е издаден от компетентен орган, в изискуемата писмена форма, съдържа правни основания и мотиви за издаването си, не се констатират нарушения на административно производствените правила, поради което и не са налице предпоставките за отмяната му като незаконосъобразен на тези основания.

Оспореният Акт за установяване на задължение по декларация, е издаден в хипотезата на чл. 107, ал.3, изр. последно от ДОПК - служебно, поради неплащане в срок на задължение, размера на което е установен въз основа на данните за автомобилите, посочени в подадени от задълженото лице декларации. Съгласно чл. 52 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат ПС, регистрирани за движение по пътна мрежа в Република България, като с оглед разпоредбата на чл. 53 от с.з., данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

В конкретният случай от събраните доказателства по делото, съдът намира, че оспореният акт е постановен в съответствие с относимия материален закон относно установените задължения за периода от 2012 г., освен в частта относно МПС, за които се установи безспорно, че не са собственост на жалбоподателя през процесния период и в частта в която се установи, че определени МПС са сменили собствеността си през процесния д.п.

Спорът по делото се свежда до два правни въпроса, а именно: било ли е собственик дружеството [фирма] през процесния период от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. на автомобилите – предмет на Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018 г. и изтекла ли е погасителната

давност на задължението за посочения период.

По първия въпрос, в хода на настоящото съдебно производство, от представените доказателства и заключението по приетата ССЧЕ, неоспорена от страните и кредитирана изцяло от съда, като обективна и компетентна, в съответствие с приетия по делото доказателствен материал, се установява по безспорен начин, че за процесния период 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. , дружеството е било реално собственик на 152 бр. превозни средства, пиндивидуализирани в заключението на ВЛ, за които размерът на задължението на жалбоподателя [фирма] за данък върху превозните средства, е: с размер на данъчната основа 5 244,10 лева /съгласно извършена индивидуализация по Таблица № 2 от заключението по ССЧЕ/. Размерът на задължението на жалбоподателя за заплащане на данък превозно средство за ревизирания период /от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г./ – с отделно изчисление на главницата и на автомобилите, собственост на дружеството през ревизирания период е в общ размер на 7 141,44 лева, в т.ч. дължимата главница 4 636,21 лева и дължимата лихва 2505,23 лева, показани в Таблица № 3. Т.е. за останалите до 272 бр. превозни средства, по оспорения АУЗ, данъкът е начислен без правно основание и в тази част, необоснован и материално незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен.

Неоснователно е и направеното от жалбоподателя възражение за погасяване по давност на задълженията за данък върху ПС, установени с процесния АУЗ.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Доколкото в приложимия ЗМДТ не е предвиден по-кратък срок, следва да се приеме, че давностният срок за публичните задължения за 2012 г. е започнал да тече от 01.01.2013 г. и би следвало да е изтекъл на 02.01.2018г. Изтичането на погасителната давност има за правна последица прекъсване и заличаване със задна дата на изтеклите вече срокове за задълженията за процесния период на 2012г. и започване течението на нови давностни срокове- чл. 172, ал. 2 ДОПК. Следователно, от датата на издаване на АУЗД – 21.03.2018г., са заличени изтеклите непълни давностни срокове и са започнали да текат нови. В процесния случай, обаче следва да се има предвид, че процесният АУЗД, е издаден след като първоначалното производство по установяване на публичните задължения, е започнало с издаване на АУЗ № 319902-1/22.12.2017 г., който е отменен с Решение № СФД18-РД28-41/26.02.2018г., въз основа на което е върната преписката за ново произнасяне и е постановен оспорения в хода на настоящото производство: Акт за установяване на задължение по декларация № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018г., издаден на основание чл.107, ал.3 от ДОПК от старши инспектор в отдел „Общински приходи- П.“ на дирекция „Общински приходи“–СО, потвърден с Решение № СФД18-РД28-95/16.05.2018г. от директора на дирекция “Общински приходи” към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община. Т.е. началният момент на спиране на давностните срокове, по отношение на процесния акт, е/ 11.12.2017г., а именно с издаването и връчването на първия акт за образуване на административното производство, а именно: Нарещдане, рег. №

ДПД17-ВК66-117 от 11.12.2017г. От този момент, давността е спряна, по силата на закона и не е изтекла до датата на издаването на окончателен акт в производството, а именно процесния Акт за установяване на задължение по декларация № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018г. Не е изтекла и абсолютната давност, от 10-години, съгласно разпоредбата на чл.171, ал.2 от ДОПК, съгласно който с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, към датата на издаването на акта, спрямо датата на възникването на задължението: 01.01.2013 г.

Ето защо не може да се приеме, че към настоящия момент задълженията на жалбоподателя са погасени по давност, поради което и това възражение е неоснователно и като такова следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът прави извод, че депозираната жалба е частично основателна, като дължимият данък, за процесния период е в общ размер на *7 141,44 лева*, от които дължимата *главница 4 636,21 лева* и дължимата *лихва 2505,23 лева*. Жалбоподателят, като собственик на установените в производството ПС, е носител на задължението за заплащане на данък по чл. 52 от ЗМДТ. АУЗД в този размер е законосъобразен и следва да се потвърди и да се остави без уважение в останалата част.

При този изход от правния спор, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК съдът дължи произнасяне по исканията на страните за присъждане на разноски. Съдът като прецени уважителната и отхвърлителната част на жалбата и представените доказателства за разноски, претендираните в производството, при извършени изчисления, за съразмерност, както и чрез извършване на прихващане от установения размер на разноски за жалбоподателя от 785.70 лв. / пропорционално на уважената част от иска, в т.ч. за ДТ, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за ВЛ/ и за ответника юрисконсултско възнаграждение от 190.13лв. /съразмерно с отхвърлената част от жалбата/ , определя, че ответната страна дължи на жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в общ размер от 595.57 лв.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд – София - град, Трето отделение, 63 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение по декларация № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018г., издаден на основание чл.107, ал.3 от ДОПК от старши инспектор в отдел „Общински приходи- П.“ на дирекция „Общински приходи“–СО, в частта за сумата от 8 492.38 лв., в т.ч. главници и лихви по акта, *като незаконосъобразен и*

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Г. А. П., срещу Акт за установяване на задължение по декларация № 2018-7219ТД26М-3/21.03.2018г., издаден на основание чл.107, ал.3 от ДОПК от старши инспектор в отдел „Общински приходи- П.“ на дирекция „Общински

приходи“–СО, в частта, за сумата от 7 141,44 лева, в т.ч. дължима *главница* 4 636,21 лева и дължима *лихва* 2505,23 лева, като *неоснователна*.

ОСЪЖДА Столична община – [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Г. А. П., сумата в размер на 595.57лв. /петстотин петдесет и пет лева и петдесет и седем стотинки/, *представляваща съдебно-деловодни разноси в производството*.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: